

*Es netīcu mūžīgai apsnigšanai,
Tīcu Saulgriežu sniegiem,
Kas zemi tīru un mirdzošu padarīt māk,
Tīcu Ziemsvētku klusajam brīnumam,
Kuram dvēselē jāienāk.
(S. Kaldupe)*

Lai Ziemassvētku sveču gaisma un labestība dod spēku radošiem un veiksmīgiem darbiem 2007. gadā!

Mārupes pagasta padomes priekšsēdētāja LĪGA KADIĢE

ŠAJĀ NUMURĀ:

LABS SĀKUMS: Jaunmārupes sākumskolā viesojas zviedri
LABI DARBI: Adaptīvais jāšanas sports
LABAS IDEJAS: Musturs silda mažuļus
DZĪVESSTĀSTS: Vienkārši nodzīvot kopā 50 gadus
SASNIEGUMI: Jaunie sportisti Roberts Rode un Sigita Krūmiņa
ZIEMASSVĒTKU PASĀKUMI: Jaunmārupes sākumskolā Mārupes kultūras namā Mūzikas un mākslas skolā

Saisināti Mārupes vidusskolas skolēnu iekšējās kārtības noteikumi 2006./2007. mācību gadā
Instrukcija "Kārtība bērnu uzņemšanai 1. klasē Mārupes pašvaldības vispārējās izglītības iestādēs"
Policijas kopsavilkums par notikumiem novembrī u.c.
Jaunā gada pirmajā numurā lasiet sarunu ar ilggadējo Mārupes vidusskolas skolotāju Ēriku Paegli un pagasta padomes izpilddirektora Raita Jirgensona apskatu par paveikto 2006. gadā

"Mārupes Vēstis" sveic lasītājus gadu mijā!

Jau septīto gadu regulāri iznāk Mārupes pagasta informatīvais izdevums, kas no mazas četru lappušu avīzes pārtapis par sešām līdz astoņām divreiz lielākām lappusēm. Piecu gadu laikā avīzes tirāža arī pieaugusi gandrīz trīs reizes, lai nodrošinātu izdevuma nonākšanu līdz katram iedzīvotājam. Otro gadu "Mārupes Vēstis" iznāk kā "Rīgas Apriņķa Avīzes" ielikums, līdz ar to mārūpieši bez maksas saņem vēl informāciju par Rīgas rajonu, bet RAA abonenti un pircēji iepazīstas ar mūsu padarīto un notikumiem. Tā kā šāds izdevums var tapt tikai ciešā pašvaldības iestāžu un darbinieku sadarbībā, sagaidot jauno gadu, gribu pateikt paldies visiem, kas šajā gadā aktīvi piedalījušies avīzes veidošanā, it īpaši Silvijai Bartuševičai, Irai Kraujai-Dūdumai un Nadīnai Millerei, Jaunmārupes sākumskolas, Mārupes vidusskolas, PII "Lienīte" un Mārupes mūzikas un mākslas skolas kolektīvam!

Redaktore Zanda Melkina

Represēto valde novēl visiem Mārupes pagasta politiski represētajiem veselību, izturību un dzīvesprieku jaunajā 2007. gadā!
Iededziet svečīti par mīlestību, ticību un cerību, Ziemassvētku brīnumu un par laimīgu jauno gadu!
Sīrsnīgi ielūdzam 2007. gada 13. janvārī plkst. 13.00 Mārupes kultūras namā uz Jaungada sarīkojumu: satiksimies, padiskutēsim, paklausīsimies priekšnesumus.
Līdzī jaunam labs garastāvoklis, var arī nelielu groziņu.

Autobusiņš brauks no Jaunmārupes gar vidusskolu plkst. 12.00.

Ziemassvētku ne tikai pieaugušajiem. vēlme atskatīties, paveikto, izvērtēt vienā vai otrā ievilk elpu un

laiks ir gaidīts bērniem, bet arī Tas ir laiks, kad ir pārdomāt savu rīcību jautājumā, nākamo gadu

sākt ar jaunām idejām un labiem darbiem. Tas ir svētīgi ikvienam, vienalga vai viņš būtu skolēns vai deputāts, vai kāds cits. Lai jums ir svētīgs un silts šis pārdomu laiks! Esiet mazliet kritiskāki pret sevi un protiet piedot citiem, lai jums izdodas nākamajā gadā realizēt vislabākās idejas attiecībā uz jūsu ģimeni, darbu un apkārtni!

Deputāte, Mārupes dzimtsarakstu nodaļas vadītāja LĪGA LAUPERE

*Ar Ziemassvētku baltajām kamanām
Eglīšu gaismā
Brauksam
Jaungadam pretī,
Līdzī ņemot tik labās dienas,
Gaišās domas un cerību putnus.*

2007. gada 19. janvārī plkst. 19.00 Mārupes kultūras namā notiks 1991. gada barikāžu dienām veltīts svinīgs sarīkojums

Jaunmārupes sākumskolas kolektīvam, audzēkņiem, vecākiem un visiem pagasta iedzīvotājiem!
Novēlu sagaidīt jauno 2007. gadu ar gandarījuma sajūtu par paveikto, ar mīļu cilvēku klātbūtni un labām domām par nākotni.
Lai Ziemassvētki un jaunais gads sirdī iemet baltu zvaigzīti klēpī, kas uzbudina jaunus sapņus!

Jaunmārupes sākumskolas direktore **Iveta Timule**

Visu, kas tīrs un gaišs, glabā sev tuvu klāt – pašā sirds vidū. To, kas dārgi lolots un saudzēts, turi savās siltās plaukstās. To, kas cerēts un ilgots, izklāj kā tīru ceļu sev zem kājām, un ceļš pats tevi aizvedīs uz mājām, kur mājā mīlestība. Tur viss staro maigām krāsām un ziedi smaržo, kā tikko uzkrītis sniegs – tik tīri. ❁ Tīci un paļaujies! Brīdī, kad jūties noguris un apmulsis, atceries – manā sirdī ierakstīji savu saulaino smaidu. Atceries? Pasmaidi! No sirds dziļumiem! Tad savu smaidu uzdāvēni tauriņam – tam ar zelta spārnēm. Atceries? Un atsūti man – es to sagaidīšu, lai cik tālu būtu. ❁ Ceļi savu mērķu sasniegšanai nav viegli, tiesa, bet tāpēc jau cilvēks dzīvo – lai labais un gaišais, lai dārgi lolotais, lai ticība un pašvērtība aizvestu mājup. Tevi jau tur gaida. Atceries gaišo un ej! Tevi gaida! Tieši tādu, kāds esi vienīgais pasaulē. Ar zvaigzīti acīm un putna dvēseli krūtīs, ar cilvēka klūdām, neveiksmēm, vilšanās un sāpēm. Ej droši! Tevi gaida un mīl!

Guntai Skujai, Ilgai Bērziņai, Veltai Mednei, Ingai Voronenko, Sandrai Gaidei, Katei Krollei, Inetai Jurdžai, Kalvim Ozoliņam, Jānim Valteram, visiem Mārupes pašdarbniekiem: senioru korim "Noktirne", jauktajam korim "Mārūpe", sieviešu vokālajam ansamblim "Dzelve", VPK "Mārūpieši", grupai "Mazā sirds" un "Keen", senioru linijdeju klubam ar Dzintru Rozīti, salsas deju grupai ar Agnesi Graudiņu, Mārupes Pensionāru biedrībai, Politiski represēto apvienībai, 1991. gada barikāžu dalībnieku Mārupes biedrībai, visām Mārupes pagasta izglītības iestādēm, Mārupes pagasta padomes kolektīvam novēlu gaišus, baltus un mazliet reibinoši mulstošus Ziemassvētkus un labiem notikumiem bagātu 2007. gadu!

Vēlu smaidu par to, ko saņemam, un par to, ko dodam no savas sirds, jo smaidot cilvēka sirds atplaukst kā brīnumzieds ielejā, kur mājā cerība un ticība.

Mārupes kultūras nama direktore **IRA KRAUJA-DŪDUMA**

*Melnām nedienām pa vidu
Vienmēr lai kāds celiņš balts!
Cielis spārnos, pūlies lidot –
Arī tad, kad izplest spārnus
Neatļauj Tev lietus šalts!
(K. Apškrūma)*

Gads ir paskrējis gan ar grūtākām, gan vieglākām dienām. Ne vienmēr ikdienā

pamanām un novērtējam ikdienišķos darbus un to veicējus. Lai veselība, dzīvesprieks un laime ģimenēs Mārupes pagasta labiekārtošanas dienesta darbiniekiem – Žanetei Smirnovai, Ilonai un Viktoram Budkiniem, Dzintrai Trubiņai, Staņislavam Kazimieram Rupeikam, Leonardam Grozam, Valentīnai Pavļutai, Pāvelam Sokolovam, vasaras sezonas palīgiem – Kārlim Lideram un Kasparam Rubiķim, kā arī visiem iestāžu un uzņēmumu darbiniekiem, kuri rūpējas par sakoptu vidi ikdienā. Sarūgtinājumu atstāsim vecajam gadam, bet labās domas un gaišos brīžus paturēsim sirdīs un paņemsim līdzī jaunajā gadā. Lai veicas!

Labiekārtošanas dienesta vadītāja **Ziedīte Lapiņa**

Jaunmārupē viesojas zviedru pedagogi

Metodiķe Sandra Belcāne bibliotēkā viesus iepazīstināja ar metodiskajiem materiāliem.

Lai gūtu tuvāku priekšstatu par pirmsskolas izglītības sistēmu Latvijā, novembra nogalē Jaunmārupes sākumskolā viesojās četras skolotājas no Lindesbergas pilsētas bērnu dārza Zviedrijā – Ingegerd Bjelkstal, Mari Einarsson, Mia Larsson, Johanna Tilla-Lindberg, kuru ierašanās Latvijā un Jaunmārupes sākumskolas apmeklējums tika rūpīgi plānots un saskaņots jau no oktobra. Vēljamies viesus iepazīstināt ar skolas specifiku – sākumskolas un pirmsskolas atrašanās vienā ēkā, kā arī dot iespēju vērot un piedalīties pirmsskolas vecuma bērnu apmācības procesā.

23. novembrī pēc rīta kafijas baudīšanas un tuvākas iepazīšanās ar skolas administrācijas pārstāvjiem sākās *pieredzes skola* ar nodarbību vērošanu pirmsskolas

grupiņās. Mērķis bija iepazīstināt viesus ar grupas un atsevišķu priekšmetu skolotāju darbu dažādās vecuma grupās bērniem, izmantojot atbilstošas metodes un organizācijas formas. Viesus uzņēma sešus gadus veco bērnu "Bitiņu" grupa un skolotāja Indra Ģērķe, trīs gadus veco "Podziņu" grupa un skolotāja Baiba Strēle, peldēšanas skolotājs Gints Gaiķens un mūzikas skolotāja Sindija Tropa nodarbībās piecus līdz sešus gadus vecajiem "Māriņu" grupas bērniem, kā arī sporta skolotāja Ruta Ļešņičija piecus līdz sešus gadus veco bērnu "Rūķu" grupas nodarbībā. Pēc to apmeklējuma direktore Iveta Timule viesus aicināja ekskursijā pa skolu, plaši izklāstot kā ēkas izveides vēsturiskos, tā arī pašreizējos funkcionālos aspektus. Ja mazāku

pārsteigumu sagādājām, izrādot skolotāju nodrošinājumu ar dažādu tehniku un iekārtām, piemēram, datoriem, kopētāju, laminatoru u.tml., tad viesu neviltošu izbrīnu izpelnījāmies ar skolas plašajiem foajē, kā arī ar valdošo tīrību un kārtību, ko iespējam uzturēt bērnu apdzīvotā vidē.

Pēc skolas ēdināšanas firmas "Fazer Amica" sarūpēto pusdienu baudīšanas Lindesbergas skolotājas tikās ar pirmsskolas skolotājiem. Neformālā gaisotnē viesi tuvāk iepazīstināja ar sevi, pastāstīja par savu bērnu dārzu, kā arī ģitāras pavadījumā praktiski demonstrēja runas aktivizēšanas paņēmieni – muzikālu vingrinājumu divus gadus veciem bērniem. Šī pašu skolotāju izveidotā metode bija pamats Lindesbergas komūnas apbalvojumam,

Peldēšanas skolotājs Gints Gaiķens nodarbībā.

lai daļēji segtu izdevumus pieredzes apmaiņas braucienam uz Latviju. Savstarpējas diskusijas ļāva tuvāk izprast un salīdzināt Latvijas un Zviedrijas pirmsskolas izglītības modeļus, prasības pedagoģiskajai sagatavotībai, bērnu apmācībai, organizatorisko formu un paņēmieni pielietojumu u.tml., pievērsāmies profesionālajiem jautājumiem un niansēm, t. sk., pirmsskolas skolotāja prestižam sabiedrībā.

Novērtējot atsaucību un iepriecināta par pavadīto dienu, Lindesbergas bērnu dārza direktore Ingegerda Bjelkstal ar sirsnību un pateicību izteica priekšlikumu turpmākās sadarbības turpināšanai ar Jaunmārupes sākumskolas pirmsskolas skolotājiem, uzaicinot viesoties savā iestādē jau nākamā gada aprīlī.

Paldies arī mūsu pirmsskolas skolotājai Aigai Bērziņai un Ilzei Kampei, kas atsaucīgi uzņēmās gida lomu. Viņas Zviedrijas kolēģes iepazīstināja ne tikai ar savu

darba vietu, bet arī bija kopā visu viesošanās laiku Latvijā – nelielā ekskursijā Jaunmārupes apkārtnē, Mārupes pagasta PII "Lienīte", Vecrīgas, Jūrmalas Jomas gājēju ielas un rudenīgi ziemīgās jūras krasta apmeklējumā, latviešu nacionālās virtuves baudīšanā "Lido" atpūtas kompleksā, boulinga spēlē "Bolero" sporta centrā, kā arī iesakot Emila Gustava šokolādes, Stendera ziepju fabrikas, vietējo rotkaļu, rokdarbnieču un amatnieku, Rīgas melnā balzama suvenīrus mājupvešanai.

"Cik apbrīnojama ir dabas gādība, ka, pastāvot dažādībai, tā pratusi nodibināt tādu vienlīdzību! Kur tā skopāk padalījusi savas dāvanas, tur tā piemetusi mazliet vairāk patmīlības," teicis Roterdamas Erasms. Nekļūdišos apgalvojot, ka esam atvērti jaunām idejām un iespējai ar citu acīm paskatīties paši uz sevi.

Jaunmārupes sākumskolas pirmsskolas metodiķe Sandra Belcāne

SVĒTKI

Lai katrā dvēselē skan Ziemassvētku zvans Un katrā galdā ir piparkūku sirds!

Ziemassvētki – atskaites punkts kā latvisko Saulgriežu svētku, tā arī kristīgajā nozīmē. Īpašu sajūtu laiks, kad, atskatoties uz padarīto, ar klusu prieku un cerību raugāmies rītdienā. "Miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts..." – tā attīrām savas domas un novēlam citiem. Par svētku neatkārtojamību domāt jāsāk krietnu laiku iepriekš. Pretstatā šā gada norisēm dabā, kas nekādi neliecina par ziemas iestāšanos, izvēljamies balto krāsu savu sajūtu paušanai. "Baltā pilsēta" – vadlīnija noformējuma izveidei skolas foajē. Pilsēta – tas ir daudz un dažādu māju. Arī darbs bija paredzams visai apjomīgs. Izveidotas tika gan vienkārša, gan daudzstāvu ēkas, kā jau pilsētai pienākas, netrūka arī savas baznīcas. Darbu aizsākām vizuālās mākslas stundā ar skolas otro klašu skolēniem. Paldies jāsaka visiem, kas iesaistījās *būvniecības* procesā – pirmsskolas grupiņu skolotājiem, skolotāju palīgiem un audzēkņiem, kā arī bērnu vecākiem, kas nāca talkā un atbalstīja idejas realizāciju.

Tā kā Ziemassvētku neatņemama sastāvdaļa ir arī dāvanas, tad šādas ievirzes noformējums tapa skolas otrā stāva foajē. Arī šai kompozīcijai dāvanas sasaiņot palīdzēja čaklie rūķi – skolas bērni un viņu vecāki. Protams, kur gan bez katras grupiņas un klašu telpu sapošanas svētkiem, kur gan bez dziesmām, dzejoļiem un kopīgi veidotiem uzvedumiem, lai no paša Ziemassvētku vecīša saņemtu gaidīto dāvanu – tas gan vēl tikai būs! Bet pats būtiskākais, ka audzēkņi izjuta ne tikai kopīgi padarīta darba prieku, bet arī redzēja sava darba praktisku pielietojumu, kas iepriecina arī pārējos.

Novēlu katram piedzīvot savu Ziemassvētku brīnumu un katrā mājā savu Ziemassvētku smaržu – Sandra Belcāne

Advente atnes muzikālus brīnumus

Kādā ziemas dienā, kad visu klāja dziļš sniegs, nabaga puišņam bija jādodas ar ragaviņām pēc malkas. Kad zēns bija malku savācis un sakrāvis ragaviņās, viņš bija ļoti nosalis, tāpēc nolēma uzreiz neatgriezties mājās, bet iekurt ugunsgrūdu, lai kaut nedaudz sasildītos. Nācās atkašņāt sniegu ugunsgrūda vietai. Tikko zēns bija attīrījis zemes laukumiņu, viņš tur atrada mazu zelta atslēdziņu. Tad puisis nodomāja: ja ir atslēga, jābūt arī tam, ko atslēgt, un raka dziļāk zemē. Patiešām – tur bija dzelzs lādīte. Kaut jel atslēga derētu – viņš vēlējās, jo lādītē taču varēja būt vērtīgas lietas.

Zēns meklēja un meklēja, bet nespēja atrast atslēgas caurumu. Beidzot viņš to ieraudzīja – tik mazu, ka tikko varēja saskatīt. Viņš pamēģināja. Patiešām – atslēga derēja! Tad zēns to vienreiz pagrieza...

Bet mums pacietīgi jāgaida, kamēr viņš to atslēgs pavisam vaļā un varēs pacelt vāciņu, tad mēs uzzināsim, kādas brīnumainas lietas kastītē atradās.

Tā Mārupes pagasta kultūras namā iesākās tradicionālais bērnu un jauniešu Otrās Adventes sarīkojums. Mājīgā un gaišā zālē bija ļaužu pārpildīta. Kā nu ne – kas tik brīnumlādītē neatradās! Jaunais dziedātājs Rihards Andris Bērziņš no Rīgas, Martas Bērziņas burvīgie dziedātāji "Mārupēni", Mārupes duets Arta un Kārlis Bērziņi, Sarmītes Eņģeles deju kolektīvs "Māriņa". Pirmo reizi plašākai publikai uzstājās Jaunmārupes sākumskolas folkloras grupa ar skolotāju Vinetu Elksni un vokālais ansamblis ar skolotāju Sindiju Tropu. Dziedāja Madara Celma ar Kristapu Krievkalnu un viņu audzēknes no Zvejniekciema, konkursa "Jaunās zvaigznes" laureāte, mūzikla

"Pasaka par mūsdienu pelnrušķīti" galvenās lomas izpildītāja Ieva Sutugova, grupa "Keen" ("Mazās sirds" jauniešu grupa), spēlēja Ogres Blūza brāļi, muzicēja Mārupes mūzikas un mākslas skolas audzēkņi ar skolotāju Silviju Notti.

Paldies visiem par Ziemassvētku prieku, jo kuri svētki gan tiek gaidīti vairāk par Ziemassvētkiem? Šie mirkli mums saistās ar siltumu, drošību un prieku. Kas *iesaujas* prātā, izdzirdot vārdu "Ziemassvētki"? Visticamāk – tās ir vizijas par mazu bērnu, kas guļ siltē. Tad pie durvīm klauvē ilgi gaidītais vecītis sarkanā mētelī, ar garu, baltu bārdu jautrie un sirsnīgie Ziemassvētku rūķi, vēl ir izrotāta eglīte, sveču gaisma, zvanu skaņas, zem eglītes paslēptas dāvanas. Lai šais domās ir vieta arī mūsu jaukā koncerta skaņām!

Ira Krauja-Dūduma

Vienkārši nodzīvot kopā 50 gadus

27. oktobrī mārupieši Anna un Jānis Redzobi svinēja zelta kāzas. Kopā nodzīvoti 50 gadi, izaudzināti trīs kārtīgi dēli, tagad prieks par mazbērnu pulciņu. "Neesam nodzīvojuši dzīvi pa tukšo," saka Jānis Redzobs.

Dažreiz šajā steidzīgajā laikmetā, kad apkārt virmo tik daudz kaislību kā politikā, tā ģimenes dzīvē, kad aizņemtībā cilvēki reizēm pazaudē savus tuvākos, kad gandrīz ikkatrs plašsaziņu līdzeklis uzskata par savu pienākumu informēt par nebūšanām kāda populāra cilvēka privātajā dzīvē vai radīt kārtējo psiholoģisko problēmu šovu, tad šķiet, katra stipra, satīcīga ģimene, kas izaudzinājusi godīgus un strādīgus bērnus, ir brīnums. Tik ļoti gribētos uzziņāt, kā nosargāt mīlestību, pierakstīt recepti, kā uzcelt to stipro pili – savas ģimenes patvērumu. Tomēr, dodoties ciemos pie Redzobu ģimenes, jau nojautu, ka tādas nebūs. Pārlicinājos, ka viņus vienotais darbs un bērni, kopīga atbildība un cieņa, ko, uzsākot savu kopējo dzīvesceļu, smagajos pēckara gados, padomju režīmā, arī baznīcā viens otram solījuši. Tik vienkārši un reizē sarežģīti.

Sūrā gaišā bērnība

Anna un Jānis Redzobi teic: "Mēs neesam klejotāji, kā vienā vietā *apsēdāmies*, tā Mārupē esam nodzīvojuši lielāko mūža daļu." Lai arī jau vairāk nekā 40 gadu nodzīvots Mārupē, stāstā par abu dzīvi, atmiņām par bērnību Krāslavas rajona Kaplavas un Robežnieku pagastos ir liela nozīme. "Mūsu *gaišā bērnība* īstenībā bija diezgan patumša," saka Jānis, kurš bijis jaunākais no trim brāļiem. "Jau 13 gadu vecumā zaudēju tēvu, mums bija 16 hektāri zemes, sitāmies kā jau tai laikā, vēlāk visi rāvās prom – 1948. gadā no pamatskolas vienīgais biju palicis kolhozā, kauns bija. Tāpēc laikam vairāk par visu negribējām, lai mūsu bērniem tāda bērnība būtu jāpiedzīvo."

Anna dzimusi Robežnieku pagastā, bijusi jaunākā māsiņa četriem brāļiem. Tēvs Ādams Garkalns bijis rīdnieks, kā aizsargs loterijā izvilcis laimīgo lozi – zemi pierobežā, kas vēlāk viņam maksāja dzīvību – 1946. gadā tika izsūtīts un mira Sibīrijā. Arī divi vecākie Annas brāļi, kas bija dienējuši Latvijas armijā, dabūja deviņus gadus izbaudīt *jaunās dzimtenes* plašumus. Anniņa ar mammu 1949. gadā bija spiestas iestāties kolhozā – mazotnē strādāt par slaucēju.

"Mēs toreiz fermā četras slaucējas – visas bārenes bijām, katrai pa 12 govīm jākopj, ūdeni ar nēšiem – slapjš vai slidens – bija jā-

No kāzām pirms 50 gadiem nav nevienas bildītes. Zelta kāzās bērni un mazbērni Redzobu pārim dāvināja svētkus.

nes, un jādzirda lopi. I nemaksāja neko, i mēslus bija jāmež, i basām kājām gāju. Neko jau teikt nevarēju: ja normas neizpildīsi, draudēja izvest, kur tēvs... Bērņus jau nebija, kas aizstāv," tagad ar asarām acīs stāsta Annas kundze.

No Latgales uz Mārupi

Laiki bija tādi, ka no kolhoza prom ar labu netikt, to varēja tikai, piemēram, apprecoties. Annai bija gādīga krustmāte, kas mēģinājusi krustmeitai vīru atrast. Viņas dēls ar Jāni Redzobu kopā mācījies Krāslavā, iedevusi Annas adresi. Tā trīs gadus tikai vēstulēs pazinušies, sarakstījušies – arī laikā, kad Jānis bija dienestā. Redzējuši viens otru bija tikai fotokartiņā. Kad Jānis atnācis no armijas, uzreiz sameklējis Annu – tā 1956. gada 27. oktobrī Robežniekos tika reģistrēta viņu laulība. "Nav no tās dienas ne bildītes, nekā. Arī

nekādas *štātes* nebija. Tik pēc dažiem mēnešiem, kad laulājāmie skaistajā Robežnieku baznīcā, jo mamma citādu laulību neatzina, krustmāte aizdeva baltu katūna kleitiņu," atceras Anna Redzoba. "Apprecējāmie, pirmo ziemeļnodzīvojām pie manis, bet brālis pēc laiciņa saka: māsa, tev te nav vietas. Pārcēlāmies uz Kaplavu, septiņus kilometrus no Krāslavas, mežā, trūcīgos apstākļos. Bija piedzimis Aivars, domājām: paugusies, kā uz skolu tiks? Tā nu 1961. gadā *pametu* vīru un bērnu, atbraucu uz Mārupi!"

"Nē, tas jau bija kopīgs lēmums. Palaidu, jo man nebija Rīgā vai kur tās tuvumā pazīstamu cilvēku, bet Annai tantes jaunākais brālis te, Mārupē," pasmaida Jānis.

Sākuma Anna Redzoba strādāja lauku brigādē, pēc tam siltumnīcā. Tiklīdz drusku iedzīvo-

Jubilāri ar mazmeitām: (no kreisās) Sintiju, Saniju un Aritu.

Annas un Jāņa Redzobu lielākā bagātība: dēli (no kreisās) Aivars, Aigars un Gunārs pirms apmēram 30 gadiem.

jās, Annas brāļi sagādāja mašīnas, un visi brauca Jānim ar Aivariņu pakaļ uz Latgali.

"Mārupē dzīvojām mazā, mazā istabiņā. Jāiet bija darbā, vecākam dēlam gan tika – ta' mājās viens palika ieslēgts, ta' līdz uz pleciem. Pēc tam tikām Cērpos lielākā istabiņā, govī turējām, cūkas, sevi nežēlojām, abi pļāvām, darījām visu, ko vajadzēja. Pēc dažiem gadiem Hvastovojs (ilggadējais kolhoza "Mārupē" priekšsēdētājs – red. piezīme) iedeva apbūves gabalu. Izjauca māju atvedām, kolhozs uzcēla. 1967. gadā iesākām, nākamā gada vasaras beigās iegājām dzīvot. Drīz piedzima Gunārs. Gribējām jau meitiņu, bet sanāca vēl trešais dēls. Toties tagad prieks – jaunākais vistālāk ticis, jau ceturrtajā kursā Policijas akadēmijā mācās. Tagad jau visi sadzīvo draudzīgi, bet kad mazi bija, i lielais no mazajiem tā kā kaunējās, i viens otru ar zirnekļiem baidīja."

Saticībā un cieņā

Kad pajautāju par strīdiem, Annas kundze tik atsmaida: "Strīdējāmie, kā nu bez tā, bet tik par bērniem. Kuram vairāk kas ticis, vai otrs ko ne tā pateicis. Es tik ar labu, pasolīju arī ko. Par mācībām teicām visiem: tev taču pašam tas vajadzīgs. Dēli kārtīgi izauguši – ne pļēguro, ne sievas maina."

Jānis: "Skatījāmie jau, lai mācās. Bet viņi ar' labāk grāmatas lasīja, kaut kā nebija uz lieliem nedarbiem. Bija jau kas mēģināja atrunāt no mācīšanās, lai iet uz būvēm lielo naudu pelnīt, bet ne."

"Visu mūžu daudz darāmā bijis, katram savs – es vairāk par bērniem saimniece biju – kam *piebraukt*, ko pabart. Jānis viriešu darbus vienmēr darījis – ko pieremontēt, ko papļaut, i sivēnu turējām, i siltumnīca bija un ir. Visu mūžu pa siltumnīcām nostrādājuši – Jānis no "Sniķeriem" pensijā aizgāja. Gribas savu gurķīti, tam cita garša. I tagad Jānis par malku gādā, i visu citu pa-

dara pie mājas, es adu cimodus, zeķītes, visi mazbērni *apadīti*. I sašūt varu, ko vajag, tik tēvs baras, ka acis maitāju."

"Tagad vieglāk, drusku varam atpūties. Klusums un miers," nosaka saimniece.

Vēl Redzobu pāris stāsta par saviem mīļajiem: vecākā dēla Aivara 17 gadus veco, prātīgo meitu Aritu, vidējā Gunāra 13 un astoņus gadus veco Kristapu un Kasparu, jaunākā dēla Aigara sešus gadus veco Sintiju un trīsgadīgo Saniju. "Viņas jau man diktī mīlas. Vai nav jauki? – piezvana mazā un saka: *vecomāt, es tevi mīlu!*" jautā Anna Redzoba. Prieks par mazbērniem atgādina arī laikam skumjāko notikumu Redzobu ģimenē – vecākais mazdēls noslika 13 gadu vecumā... "Bija labs puika – i palīdzēja, i mācījās. Varbūt nenosargājām... Tā mūsu bēda. Citādi viss labi." Nav viena padoma, kā būt kopā priekos un bēdās desmitiem gadu!

Ar aizkustinājumu Redzobu pāris atceras savu zelta kāzu dienu, kurā bērni bija sarūpējuši gan jaukus brīžus Arkādijas parkā, gan svinības tuvāko radu un draugu lokā kafejnīcā "Mārupītē".

Visai sarunai cauri vijās stāsts par krietnu darba mūžu un gandarījums, ka bērniem nav bijis jāpiedzīvo tāda smaga bērnība kā vecākiem. Prieks par to, ko viņi varējuši dot saviem pēcnācējiem, ir viens no vienojošajiem metiem. Jautāti par sadzīvošanu tik ilgu gadu garumā, Anna un Jānis Redzobi gandrīz reizē atbild, ka svarīga ir piekāpšanās, bet tikai savu reizi vienam, savu otram. Annas kundze gaiši saka: "Es jau esmu straujāka, Jānis klusāks, laikam jau vienādi ar' nevarētu sadzīvot. Bet es ilgi dusmoties nemāku. Kad tēvs nerunā, tik nosaku: ak, tu, mana pūcite!" Tad jāsmējas abiem.

Lai spēks un veselība vēl mazbērniem sievu un vīru darbus ierādīt un mazmazbērņus sagaidīt!

Zanda Melkina

No Siguldas kalniem var aizsniegties līdz Alpu virsotnēm

Viens no Latvijas vadošajiem jaunajiem kalnu slēpotājiem – mārupietis Roberts Rode – vairākus gadus savu vecāku mājās bija gandrīz vai viesis, jo Roberts atradās Austrijā. Tur jaunietis ieguva vidējo profesionālo izglītību hoteli apkalpošanā un trenējās Austrijas slēpošanas akadēmijas treneru vadībā. Reizē ar šīm mācībām Latvijā sekmīgi nokārtoti tie mācību priekšmeti, kuri nebija Austrijas skolas programmā.

Tagad Roberts turpina mācības Humanitārās privātģimnāzijas 12. klasē un par galveno uzdevumu tuvākajā laikā uzskata sekmīgu skolas beigšanu un iestāšanos augstskolā, nevis kādus īpašus sasniegumus sportā. Tas, protams, nenozīmē, ka kalnu slēpošana ir atstāta pagātne.

Laikā starp mācībām, treniņnometni Norvēģijā un gatavošanos pasaules čempionātam 2007. gada februārī Mārupes pagasta sporta darba organizatore Silvija Bartuševiča aicināja **Robertu Rodi** uz sarunu.

– Kāpēc tavs sporta veids ir tieši kalnu slēpošana?

– Droši vien tāpēc, ka tētis jaunībā bija ar to nodarbojies (Andrejs Rode ir trīs Siguldas kausu ieguvējs – autora piezīme). Četru gadu vecumā viņš mani aizveda uz Gaiziņu un uzlika uz slēpēm. Sākumā pašlūkāju, kūņojos, kaut ko iemācījos un jau no apmēram septiņu gadu vecuma sāku trenēties Siguldā, tagadējā klubā “Kore”. Mans pirmais treneris bija Andis Korde. Sākumā aizrāvos arī ar riteniem BMX, bet tad bija jāizvēlas. Īsti nepaspēju saprast: patīk vai nepatīk, vienkārši vecāki uz maiņām katru dienu mani veda uz treniņiem Siguldā.

Sākumā viss notika tikai Latvijā – kādi nu mums te kalni! No 12 gadu vecuma sāku piedalīties sacensībās ārzemēs. Ap 16 gadiem sapratu, ka gribas kaut ko citādāku – bieži sacensību dēļ nācās kavēt skolu. Austrijā to varēja savienot.

– Kāds ir tavs iespaids par Austriju?

– Tagad, atkal mācoties Latvijā, saprotu, ka aizbraucot esmu daudz ieguvis, bet dzīve Latvijā ir interesantāka, notiek straujāka attīstība. Austrija no ārpusē ir ļoti sakārtota, skaista, bet, padzīvojot uz vietas, nav gluži tā. Sākumā, kamēr labi nezināju valodu, likās, ka tikai tās trūkst: ja varētu brīvi sarunāties, pieņemtu kā savējo, tomēr tas izrādījās kļūdainais priekšstats – austrieši mīl savu zemi, kārtību un nevēlas, lai tajā pārāk iejaucas citi. Kā kalnu slēpotājam man patīk Austrijas klimats.

– Ja tagad vajadzētu sākt visu no sākuma – kad citi varēja iet uz kino, tev bija treniņi, režīms – vai izvēlētos kalnu slēpošanu?

– Jā, tas bija to vērts. Neesmu īpaši izjutis to atsācīšanos no kaut kā, bet Austrijā ļoti daudz ieguvis gan. Tāpēc vien bija vērts, par to paldies vecākiem, sponsoriem un atbalstītājiem. Galvenā atziņa: jā-mācās, tad visi ceļi būs vaļā.

– Kas ir tavs lielākais ieguvums šo četru gadu laikā, ko pavadīji prom no mājām?

– Laikam lielākais ieguvums ir dzīves pieredze. Reizēm iedomājos, kā būtu, ja visu laiku mācītos tepat Latvijā: neinteresantāk. Esmu apguvis pamatus profesijai, kurā diez vai strādāšu, bet bija daudz interesanta, esmu labi iemācījies vācu valodu, kas tur bija primārā. Daudz sanāca arī pašam apgūt, jo Austrijas skolā

nebija ķīmijas, fizikas, matemātikas, krievu valodas.

– Tu mācījies Austrijā un reizē Latvijā?

– Latvijas mācību vielu kārtāju brīvlaikos. Man ir ļoti draugi, kas palīdzēja. Pamati daudz kam, piemēram, angļu valodai bija no Angļu ģimnāzijas, kurā mācījos iepriekš. Arī krievu valodu saprotu labi, varu rakstīt, jo pamatskolā bija laba skolotāja, grūtāk ir runāt. Tagad veiksmīgi jābeidz 12. klase.

– Ko darīsi šajā sporta sezonā?

– Jau rudens brīvlaikā gandrīz visu Latvijas klubu slēpotāji bijām trenēties Norvēģijā uz ledāja. Tā kā vasara bija stipri nokaussējusi ledāju, slēpojām tiešām pa ledu. Decembra sākumā arī Norvēģijā notika Slēpošanas federācijas apmaksāta nometne septiņiem jauniešiem. Ziemassvētki būs klusais periods. Šosezon vairāk iznāks slēpot Skandināvijā, kur februārī notiks arī pasaules čempionāts. Jau teicu, ka man Austrijas vieglākais klimats patīk labāk, uz Norvēģiju arī pārtika pašiem jāved līdzī. Kaut sportistus, kas uzauguši tādās slēpošanas un kalnu valstīs kā Austrija, Norvēģija, uzvarēt tikpat kā neiespējami, startēšu, cik labi varēšu. Tad jau redzēs, vai izdosies.

Roberta tēvs Andrejs Rode:

– Viss vēl turpinās. Gribu pateikt paldies trenerim Jānim Kordem – dinastijas jaunajam pārstāvim, AS “Latvijas finieris”, “BOSH”, Latvijas slēpošanas federācijai un citiem, kas atbalsta Robertu. Šis pa 15 gadiem būs pirmais gads, kad dīleri dos Robertam slēpes, bet jāvalkā attiecīgās firmas sporta apģērbs. Ceļš līdz 1. vietai Latvijas kopvērtējumā junioru grupā nav bijis viegls. Vispirms braukāšana uz Siguldu, vasarās un rudenos bija jādomā, kā trenēt fizisko formu, tad mācības Austrijā. Esmu lepns, ka Roberts spēja paralēli beigt vidusskolas klases Rīgā, Austrijas skolu un sportot. Ir viņa vecuma jaunieši, kas pabeiguši tikai 9, 10 klases, cits nezina, kā vakarskolā lai iegūst izglītību. Krājam avižu izgriezumus, Robertam pašam tas neliekas tik svarīgi, bet varbūt kādreiz viņš to novērtēs.

ROBERTA RODES rezultāti 2005./2006. gada sezonā kalnu slēpošanā Latvijas Slēpošanas savienības kopvērtējuma ranga tabulā:

- 1. vieta – junioru grupā,
- 3. vieta – elites grupā.
- Latvijas Republikas čempionātā:**
- 1. vieta – supergiganta junioru grupā,
- 1. vieta – gigantā junioru grupā,
- 2. vieta – supergiganta elites grupā.
- 1. Latvijas ziemas olimpiādē:**
- 3. vieta – slalomā,
- 3. vieta – divcīņā (SL+SG).

Armrestlings jeb roku cīņa piemērots arī sievietēm

No 30. oktobra līdz 5. novembrim Anglijā, Mančestrā, noritēja pasaules čempionāts armrestlingā, kurā piedalījās ap 50 valstu pārstāvjus. To skaitā bija arī 12 Latvijas sportisti, no kuriem jaunākā – mārupiete Sigita Krūmiņa – mājās pārveda bronzas medaļu meiteņu junioru konkurencē.

Sigita ir 11. klases skolniece, kura armrestlingā jeb roku cīņā trenējas vienu gadu. Agrāk viņa mācījās Mārupes vidusskolā un trenējās vieglatlētikā, bet brālis, kurš studē Sporta pedagoģijas akadēmijā, pazina divas meitenes, kas nodarbojas ar šo it kā sievietēm neparasto sporta veidu, un ieinteresēja par to Sigitu.

Sigita Krūmiņa:

Mums ir sportiska ģimene, abi brāļi nodarbojas ar vieglatlētikas un trenējas šausanā, vecāki ir Latvijas izlases dalībnieki šausanā. Iestājos jaunsargos, tur fiziskajos vingrinājumos jutu, ka ir daudz spēka, tāpēc piekritu pamēģināt roku cīņu. Piesaista sajūta, ka var izlikt spēku, patīk, protams, uzvarēt.

Treniņi notiek divreiz nedēļā apmēram pusotru stundu, to viegli savienot ar mācībām. Trenējos sporta klubā “Arkādija” pie trenera Jāņa Amoliņa, kurš ar armrestlingu nodarbojas vismaz deviņus gadus, piedalījies septiņos Eiropas čempionātos un divas reizes startējis pasaules mēroga sacensībās.

Trenējos it kā neilgu laiku, bet šai sporta veidā kaut ko reāli var darīt tikai no kādiem 15 gadiem. Latvijā ir maza konkurence, katrā svara kategorijā piedalās trīs līdz četras sievietes, tāpēc arī sacensības notiek visiem kopā, nav junioru klases.

Šai sporta veidā svarīgs ir ne tikai spēks, bet arī tehnika. Daudzi uzskata, ka liela nozīme ir ātrumam, tāpēc mēģina arī trenēt reakciju, bet domāju, ka tas drīzāk ir iedzimts. Mana stiprā puse nav reakcija, bet spēks. Latvijā var izdomāt taktiku – pretinieki jau ir zināmi, bet ārpus valsts – jo biežāk brauc uz sacensībām, jo vieglāk, rodas lielāka pieredze. Man pasaules čempionātā bija pat mazāks uztraukums kā vietējās sacensībās. Sanāca, ka labāk startēju, kad treneris nav klāt.

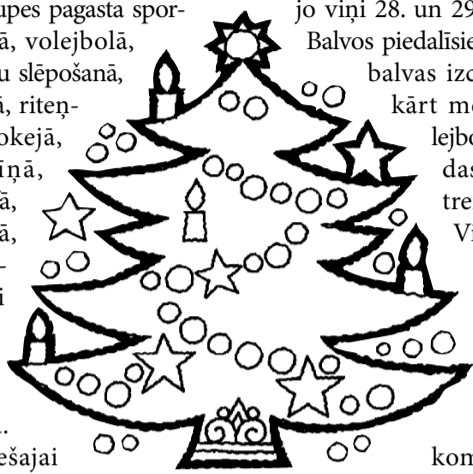
Pasaules čempionātā cīnīties ir vieglāk nekā Eiropas čempionātā, jo ne visi sportisti var atbraukt finansiālu iemeslu dēļ. 2006. gadā tas notika Ungārijā, tur izcīnīju 4. vietu, bet pasaulē – Mančestrā – ieguvi 3. vietu. Pēc sacensībām zviedri, kuru meitenes izcīnīja 1. un 2. vietu, nāca man klāt un apsveica, jo 2. vietu zaudēju tikai uz folliem – elkoņa atrašanās no galda.

Armrestlings ir vienkāršs un visiem pieejams sporta veids. Meitenes baidās nodarboties ar roku cīņu, jo domā, ka kļūs virišķīgas, bet tā nav. Sieviete, trenējoties tikpat, cik vīrietim, muskuļu masa neaug tik strauji. Var sabojāt rokas, iegūt traumas uz mūžu, bet tāpēc jau notiek treniņi gan tieši sporta veidā, gan trenāžieru zālē. Mani sasniegumi jau ļauj automatiski iestāties Sporta akadēmijā, tāpēc mācības domāju turpināt smagatlētikas katedrā. Drīz nāksies startēt pieaugušo klasē, bet es noteikti cīnīšos arī tur.

SPORTS

Smaidīt... dzīvot... noticēt... novērtēt... izturēt, būt spēcīgiem un izkust laimē...

2006. gads ir bijis veiksmīgs daudziem Mārupes pagasta sportistiem futbolā, volejbolā, roku cīņā, kalnu slēpošanā, jātnieku sportā, ritenbraukšanā, hokejā, motodaudzciņā, mazmoto, golfā, brīvajā cīņā, teikvando, volejbolā. Vairāki no viņiem iekļuvuši Latvijas sporta izlašu sastāvā. Tuvojoties Trešajai Adventei, kausu un medaļu klāsts tika papildināts, jo noslēdzās trīs mēnešu garumā notikušais Rīgas rajona čempionāts volejbolā. Starp 10 komandām Mārupes pagasta komanda "Mārupe/Lidosta "Rīga"" sīva cīņā izcīnīja 1. vietu!

Mārupes pagasta 253 jaunajiem sportistiem un viņu treneriem

Gada noslēgums sportisku aktivitāšu bagāts vēl būs Mārupes pagasta zēnu futbola komandai

trenera Agra Kokorēviča vadībā, jo viņi 28. un 29. decembrī Balvos piedalīsies Jaungada balvas izcīņā. Savukārt meiteņu volejbola komandas kopā ar treneri Andri Vitautu Kļaviņu tepat, Mārupes vidusskolā, sagaidīs meiteņu komandas no Igaunijas, kas piedalīsies Mārupes pagasta Jaungada balvas izcīņā.

Īpašs paldies par darbu ar bērniem un jauniešiem treneriem Andrim Vitautam Kļaviņam (volejbols), Jānim Hāzneram (basketbols), Agrim Kokorēvičam un Viktoram Družinam (futbols), Vitālijam Lepinam-Žagaram (teikvando), Valērijam Vareš-

Volejbola komanda "Lidosta/Mārupe". Augšējā rindā no kreisās: Vadims Marohins, Josifs Goluzs, Juris Štekels, daktare Maija Bauda, Juris Kotovs, Igors Marohins, Raitis Jirgensons, priekšā: Aigars Čerņavskis, Andrejs Aņisimovs, Egils Avotiņš, Mārupes sporta darba organizatore Silvija Bartuševiča.

kinam (bokss), Marijai Osei, Anai Stafeckai un Mairim Penelim (jāšana), Jurijam Gamajunovam (galda teniss), dakterei Daigai Žagarei, Ilgai Ivbulēi un Maijai

Baudai un volejbola tiesnesim Anzelmam Bulam un Rolandam Grīnvaldam-Zaļmežam!

Lai Ziemassvētku miers un gaišums jūs silda un labām do-

mām un darbiem bagāts Jaunais gads!

Mārupes pagasta sporta darba organizatore Silvija Bartuševiča

Iepazīstina ar jāšanas sportu bērniem ar īpašām vajadzībām

No kreisās: Mārupes pagasta padomes priekšsēdētāja vietnieks Ivars Punculis, Andris Mazus, Latvijas paraolimpiskās komitejas prezidents Valdis Nagobads, vides ministrs Raimonds Vējonis, Oskars Lukauskis ar māsu, trenere Darja Tihomirova.

14. decembrī "Tiraines staļļos" notika atvērto durvju diena projektam "Adaptīvais jāšanas sports". Uz šo pasākumu bija aicināti tā dalībnieki – jaunie sportisti un viņu trenere, projekta sponsori, valsts un pašvaldību institūciju pārstāvji.

To atklāja un vadīja viens no projekta atbalstītājiem, SIA "Ei-rokonsultants" pārstāvis Valdis Felsbergs, kurš vispirms visus klātesošos īsi iepazīstināja ar projekta vēsturi – viss sācies pirms aptuveni trim gadiem pēc cilvēku pašu iniciatīvas uz labdarības pamatiem. Šo darbu, konstatējot, ka Latvijā kā ES kandidātvalstī (šobrīd jau dalībvalstī) šāds sporta

veids vienkārši neeksistē, uzsāka trenere Darja Tihomirova, kura nesen bija pārcēlusies uz Latviju no vietas, kurā šāds sporta veids ir. Viņai jau bija starptautiska pieredze kā treneri, panākumi vispasaules speciālajā olimpiādē 2003. gadā. "Tiraines staļļos" zirgu sporta entuziasti Anna Stafecka un Zigmunds Alsiņš bija atsaucīgi, uztvēra šīs ieceres lietderību un deva iespēju bērniem ar īpašām vajadzībām trenēties savā manēžā. Šāda projekta realizācija ir diezgan dārga, jo adaptīvajai jāšanai izskolots zirgs ir īpašs. Pateicoties projekta partnerim "Tiraines staļļi" un projekta pirmajam sponsoram

SIA "Alpha Osta" sadarbībā ar biedrību "Latvijas bērniem ar kustību traucējumiem" treniņus bija iespēja uzsākt diviem bērniem – Annai Kennei un Oskaram Lukauskim.

Ar šā sporta veida pozitīvo ietekmi uz bērniem ar cerebrālo trieku vai citiem nopietniem kustību traucējumiem un pirmajiem sasniegumiem visi varēja iepazīties, noskatoties fragmentu no LTV1 šā gada februāra programmas "Kopā", kurā trenere un jauno sportistu mammas stāstīja: pēc nodarbībām bērni ir ļoti noguruši, bet viņu attīstībai un veselībai treniņi nāk tikai par labu. Projekta galvenais mērķis ir dot bērniem invalīdiem

iespēju patstāvīgi nodarboties pēc speciālās olimpiskās un paraolimpiskās programmas, apvienojot terapiju ar jāšanas sportu.

Projekta ietvaros 2006. gada jūnijā "Tiraines staļļi" un biedrība "Latvijas bērniem ar kustību traucējumiem" sadarbībā ar Latvijas Speciālo olimpiādi rīkoja pirmās adaptīvā jāšanas sporta sacensības, par ko informēja arī mūsu avīze. Lielākais projekta sasniegums ir Darjas Tihomirovas audzēkņu pirmais starts ārvalstu sacensībās – Viskrievijas spartakiādē bērniem invalīdiem Maskavā, kur savās grupās gūti atzīstami rezultāti: vadības maršrutā ar šķēršļiem (t.i. ar dažādiem uzdevumiem, piemēram, paņemt bumbiņu no statīva un iemest grozā) un maršrutā uz ātrumu apkārt šķēršļiem Oskars Lukauskis un Andris Mazus ieguva 3. vietu, angļu iejādē Oskaram – 1. vieta, Andrim – 2. vieta, bet iejādē Andrim – 2. vieta, bet Oskaram – 3. vieta. Abi zēni kopā ar tuviniekiem arī piedalījās pasākumā un demonstrēja savas iegūtās medaļas.

Trenere Darja Tihomirova demonstrēja arī filmu no starptautiskā turnīra. Lielu interesi un pat apbrīnu visos skatītājos izraisīja jātnieku meistarības pierādījumi: precīzi izpildītie uzdevumi, kas pats pārsteidzošākais, izpildīti uz sveša zirga. Piemēram, Oskars sacensību laikā nodemonstrēja apbrīnojamu kustību koordināciju, precīzi apstādinot zirgu un labi satverot bumbiņu no maza paliktņa. Jāatceras, ka šiem jātniekiem ar savām kustībām panākt, lai zirgs saprastu un izpildītu viņu vēlmes, nepiecie-

šama daudz lielāka koncentrēšanās un piepūle. Pagaidām mūsu jaunie sportisti piedalās sacensībās soļos. Darja ar lielu mīlestību un aizrautību komentēja savu audzēkņu sasniegumus.

Projektu atzinīgi novērtēja arī klātesošie: vides ministrs Raimonds Vējonis pateicās visiem, kas dod iespēju bērniem nodarboties ar šo skaisto un sarežģīto sportu, Izglītības un zinātnes ministrijas sporta departamenta direktore Agra Brūna pastāstīja par piešķirto finansējumu bērnu ar īpašām vajadzībām sportam. Savukārt Paraolimpiskās komitejas prezidents Valdis Nagobads ar lielu interesi izjautāja namamāti Annu Stafecku par jāšanas sportu, lai labāk izprastu jauno sportistu vajadzības, bet Mārupes pagasta padomes priekšsēdētāja vietnieks Ivars Punculis solīja pašvaldības budžeta iespēju robežās noteikti atbalstīt šo labo darbu.

Pasākuma beigās turpat manēžā pie siltas tējas, kafijas un pīrādziņiem vēl ilgi turpinājās plašas un ieinteresētas sarunas. Viesiem bija iespēja arī izjāt goda apli pa manēžu 22 gadus vecās Sekundes mugurā. Bērni paraugdemonstrējumus nesniedza, jo viesu, audio un video tehnikas klātbūtnē nevarētu nodrošināt maksimālu drošību.

Visi klātesošie novēlēja, lai Darjai Tihomirovai nepietrūkst entuziasma un spēka, kā arī atbalstītāju šim svētīgajam darbam.

Zanda Melkina

Sporta lappuses sagatavoja Silvija Bartuševiča

Musturs silda mazulīšus

Mūsdiākos vēl nesēn daudziem tik svešo internetu iepazīst arvien vairāk cilvēku. Daudzas no tām ir dāmas labākajos gados, kas ar informācijas tehnoloģijām ilgu laiku bijušas uz jūs, bet piedzīvojušas patīkamu pārsteigumu, ieraugot, ka tīmekļa dzīlēs var ne tikai *notriekt* laiku, spēlējot spēlītes vai čatojot, bet arī atrast ļoti plašu informāciju, piemēram, par savu vaļasprieku, lai smeltos jaunas idejas un saprastu, ka pasaulē ir daudz līdzīgu *labi atkarīgo*.

Jau pāris gadus darbojas pirmā, šķiet, joprojām vienīgā mājas lapa adītājiem: www.musturs.lv. Tās veidotājas ir mārupiete Baiba Andersone un rīdziniece Santa Auziņa, bet dalībnieces ir ne tikai no Rīgas un dažādiem Latvijas novadiem, bet arī Parīzes, Kijevas un citviet dzīvojošas latviski lasošas un rakstošas dāmas, to starpā skolnieces un skolotājas, mājsaimnieces un vecmāmiņas, ko vieno viens va-

ļasprieks – adīšana. Tagad mājas lapā savu vietu atraduši arī citi rokdarbu veidi – tamborēšana, pērļu rotu darināšana, izšūšana u.c., kā arī izveidojušas dažādas tradīcijas.

Līdzīgi citu tematisku portālu apmeklētājiem, daļa *musturmeiteņu* ir pazīstamas ne tikai virtuālajā pasaulē. Pirmoreiz klātienē pirms pāris gadiem viņas tikās Mārupes kultūras namā, kur vienu vakaru laipni atvēlēja direktore Ira Krauja-Dūduma.

Daudzas labas idejas nebūtu realizētas, ja jau veselu gadu nedarbotos musturklubs, kura tikšanās notiek regulāri. Tā ap 60 no gandrīz 500 reģistrētajām foruma apmeklētājām ir iepazīnušas klātienē. Kluba sanāksšanas reizēs, protams, katra palielās ar saviem jaunākajiem darinājumiem. Vairāk pētītas un apgūtas jaunas tehnikas, no kurām laikam lielāko popularitāti guvis *pečvorks* jeb mozaik-

tehnika, ar ko lielāko daļu adītāju aizrāva rokdarbu studijas “Atkalnis” dalībniece Baiba Pilāne.

Kā interesanta nodarbe no kāda krievu *saita* pārņemta *musturdeķu* adīšana: dāmas viena otrai ada nelielus motīvus noteiktā krāsu gammā, ko pēc tam sašuj vienā lielā pledā. Jau pabeigti kādi seši *deķi* ar devīzēm “Iedvesmojies no Klimta Adeles”, “Lieldienas”, “Zālē”, “Jūras pasaule” u.c., bet iesākti vēl kādi 30. Šajos mazajos darbiņos var radoši izpausties, izmēģināt vistrakākās idejas, kādas varbūt daudzas neuzdrošinās ieadīt ikdienā valkājāmās lietās.

Protams, Rīgā satek visi ceļi. Tā kā viena no musturkluba iniciatorēm – zaļā dzīvesveida un rokdarbu popularizētāja – žurnāliste Anita Tooma strādā Rīgā, tad arī visvienkāršāk pirmos *tusiņus* bija saorganizēt “Vides Vēstu” redakcijā. Kopš dziju veikala “Musturs” atvēršanas Juglā, tur noritējušas vairāku *musturdeķu* kopā likšanas un daudzas tikšanās. Ir jaukas *musturmeitenes*, kas vasarā labprāt uzņem domubiedrenes savās mājās.

Mustura paspārnē tapuši vairāki kopīgi projekti. Liepājā nogādāti divi vedumi ar drēbēm, traukiem, kosmētiku un sadzīves precēm deviņu bērnu ģimenei, par kuru bija rakstīts žurnālā “Ieva”, no 3. līdz 12. decembrim Dundagā notika pirmā mustura rokdarbu izstāde, kurā varēja redzēt arī daļiņu no kāda miļa labdarības darbiņa – mini zeķītes un sedziņas, kas Ziemassvētku laikā tiks nogādāti Bērnu klīniskās universitātes slimnīcā.

Bērnu klīniskās universitātes slimnīcas priekšlaicīgi dzimušo bērnu nodalījās personāls priecējas par dāvāto sirds siltumu.

“Nenoniecini mazuli tikai tāpēc, ka viņš ir mazs. Varbūt, ka tas ir lauvu mazulis!” – šāds uzraksts izlasāms Vienības gatves slimnīcas priekšlaicīgi dzimušo bērnu nodaļā. Neviens mamma nedomā, ka viņas mazulis piedzimis trīs vai pat četrus mēnešus pirms laika un būs vieglāks par pienu paciņu. Cik daudz rūpju prasa šie mazie cilvēki, vislabāk saprot viņu vecāki un dakteri. Mēs visi zinām, ka šie mazuļi vada savas pirmās dzīves dienas un nedēļas, bet reizēm pat mēnešus inkubatorā, jo pats pirmais, kas priekšlaikus pasaulē nākušajiem mazuļiem vajadzīgs, ir siltums. Izrādās, ka ļoti svarīga ir arī ādas receptoru kairināšana, kam ļoti noder dabīgas vilnas izstrādājumi. Tā kā vecāki visbiežāk šai brīdī savam bērniņam vēl daudz ko no nepieciešamā nav paguvuši sagādāt, kā arī ir satraukti par mazuļa veselību, viņi pat nespēj aptvert, kur visu, lai ņem.

Lai fizisks siltums kopā ar labām domām sildītu mazos cilvēkus, jau otro reizi *musturmeitenes* ada zeķītes, jaciņas un sedziņas priekšlaikus dzimušajiem bērni-

ņiem. Septembrī mēneša laikā tika sameistaroti vairāk nekā 70 pāru zeķīšu, jaciņu, sedziņu, un tās jau atradušas savus mazos īpašniekus. Gaidot Ziemassvētkus, šis darbiņš turpināts, un, atsaucoties dakteru vēlmēm, vairāk adītas sedziņas.

Tādu pašu akciju organizēja arī Latvijas lauku sieviešu apvienība, kuras dalībnieces vēl paplašināja savu labo darbu adresātu loku, adot zeķes un cimds Latvijas pansionātu iemītniekiem. Priecājamies, ka labas idejas izplatās pasaulē, jo mīlestības un siltuma nekad nevar būt par daudz.

Mustura dalībnieču veikumu var apskatīt mājas lapā un piedalīties šajā burvīgajā nodarbē. Veikalā “Musturs” Rīgā, Brīvības gatvē 390, iespējams iegādāties ne tikai daudzu pazīstamu firmu dzijas, bet arī kvalitatīvu Krievijā ražotu dziju lielā toņu izvēlē. Jāatzīmē, ka pirmo reizi kādā Latvijas portālā ir iespēja arī ar interneta starpniecību nopirkt dzijas.

Ieskatieties mājas lapā: www.musturs.lv un pievienojieties labajiem darbiem!

Zanda Melkina

SVĒTKI

Bērnu vēstījums jaunmārupiešiem

Straujiem soļiem ir aizgājis Adventes laiks, teju arī Ziemassvētki, uz katra mājas sliekšņa jau stāv jaunais gads. Ik gadu šis laiks piepilda ar sirsniņu un siltumu ikvienu sirdi mazliet vairāk nekā parasti ikdienā. Cilvēkus pārņem gaišākas domas un vēlme dot šīs sajūtas arī citiem.

Arī Mārupes mūzikas un mākslas skolas draudzīgais kolektīvs vēlējas sniegt Mārupes pagasta iedzīvotājiem savu Ziemassvētku vēstījumu. Trešajā Adventes svētdienā mūzikas nodaļas audzēkņi un pedagogi arī bija atstājuši savu vēstījumu, saņēmošot skolas telpas un sarīkojot Ziemassvētkiem veltītu izstādi. Tajā varēja apskatīt pašu darinātus Adventes vainagus, sveces, dārgumu lādītes un raibu rūķu saimi.

kurš bija kā beidzamais Mārupes pagasta padomes organizētā labdarības pasākumu virknē. Bija dzirdami dažādi skaņdarbi un dziesmas gan dažādu instrumentu, gan bērnu balstiņu izpildījumā.

Pasākumā piedalījās Mārupes pagasta padomes priekšsēdētāja Līga Kadiģe un sociālā dienesta vadītāja Anita Grope. Mākslas nodaļas audzēkņi un pedagogi arī bija atstājuši savu vēstījumu, saņēmošot skolas telpas un sarīkojot Ziemassvētkiem veltītu izstādi. Tajā varēja apskatīt pašu darinātus Adventes vainagus, sveces, dārgumu lādītes un raibu rūķu saimi.

Lai prieks un labestība pārņem ikvienu sirdi. Gaišus Ziemassvētkus un veiksmīgu 2007. gadu novēl Mārupes mūzikas un mākslas skolas kolektīvs!

Jolanta Grosberga

PAZIŅOJUMS

SIA “VECKALNI-REAL” (reģ. Nr. 40003830466) informē, ka no 23.12.2006. līdz 23.01.2007. notiks sabiedriskā apspriešana apbūves priekšlikumam “Daudzdzīvokļu dzīvojamā ēka”, kas atrodas īpašumā Rīgas rajonā, Mārupes pagastā, Mārupē, Lielās ielas un Zeltiņu ielas krustojumā – “Veckalni-B”. Apbūves priekšlikumu var apskatīt Mārupes pagasta būvvaldē, Daugavas ielā 29, Mārupē. Atsauksmes lūdzam iesniegt Mārupes pagasta būvvaldē.

Aicinu atsaukties Černobiļas avārijas seku likvidatorus, Afganistānas un citu karadarbību dalībniekus, tai skaitā pēdējo gadu starptautisko militāro operāciju dalībniekus, iespējami sabiedriskās organizācijas dibināšanai. Andris, tālrunis 29256211.

PATEICĪBA

Sirsniņi sveicu Mārupes pagasta padomes kolektīvu svētkos, novēlu būt arī turpmāk tikpat atsaucīgiem pret mārupiešiem, kas nonākuši smagās dzīves situācijās, kā pret mani. Vēlos izteikt lielu pateicību par manas dzīvesvietas jautājuma atrisināšanu personīgi Līgai Kadiģei, Anitai Gropei, Ingai Mediņai un Raitim Jirgenšonam!

Anna Macko

Piedāvā darbu sētniekam. Pieteikties Daugavas ielā 38 vai zvanīt pa tālr. 29425119.

IZGLĪTĪBA

Saīsināti Mārupes vidusskolas iekšējās kārtības noteikumi 2006./2007. mācību gadā

Vispārīgie noteikumi

1. Mācību stundu apmeklēšana ir obligāta, par to atbildīgi skolēni un vecāki.

2. Katram skolēnam ir pienākums:

2.1. mācīties apzinīgi pēc savām spējām,

2.2. izrādīt cieņu pret skolotājiem, skolas biedriem, darbiniekiem, vecākiem un pieaugušiem, būt kārtīgam, disciplinētam, taktiskam, ar savu rīcību nenodarīt ļaunumu citiem un sev,

2.3. veikt dežūras saskaņā ar dežūru noteikumiem,

2.4. atbalstīt un aktīvi iesaistīties skolas rīkotajos pasākumos, piedalīties skolas sagatavošanā jaunajam mācību gadam (3. – 7. klases skolēni – divas dienas, 8. – 12. klases skolēni – trīs dienas), skolas teritorijas sakopšanas talkās rudenī un pavasarī,

2.5. saudzēt skolas inventāru un interjeru, atbildēt par savu darba vietu; skolēna nodarītos materiālos zaudējumus atlīdzina skolēna vecāki.

3. Radušās problēmas skolēns vai vecāki cenšas risināt, vajadzības gadījumā iesaistot skolas sociālo pedagogu un psihologu, šādā secībā:

3.1. vispirms noskaidro radušos problēmu sarunā ar priekšmeta skolotāju,

3.2. vajadzības gadījumā tālāk to risina kopā ar klases audzinātāju,

3.3. ja iepriekšējo darbību rezultātā to neizdevās atrisināt, vērsas pie direktora vietniekiem mācību un audzināšanas darbā, pēc tam vajadzības gadījumā pie direktora.

4. Priekšlikumus, ierosinājumus skolas darba pilnveidošanai var izteikt skolēnu pašpārvaldei, skolas administrācijai vai padomei.

5. Skolas teritorijā un tās telpās smēķēt, atrasties reibuma stāvoklī, lietot, ienest, piedāvāt un pārdot alkoholiskus dzērienus, narkotikas un citas apreibinošas vielas ir aizliegts.

6. Priekšmetus, kuri nav paredzēti mācību procesam un ar kuriem var apdraudēt savu vai citu skolēnu drošību, skolā ienest ir aizliegts.

7. Vecāki un citas personas, ierodoties skolā mācību laikā, informē skolas dežurantu par ierašanās mērķi. Dežuranti sniedz nepieciešamo informāciju, vajadzības gadījumā pavada personu līdz apmeklējuma vietai.

8. Nepiederošām personām uzturēties skolā bez administrācijas akcepta nav atļauts.

9. Grozījumus noteikumos var ierosināt skolēnu pašpārvalde, pedagogi, tehniskie darbinieki, vecāki.

10. Noteikumus apstiprina skolas padome.

Pirms stundām

11. Skolēns skolā ierodas piemērotā, tīrā un kārtīgā apģērbā, vēlami maiņas apavi. Uz sporta nodarbībām skolēns ierodas tīrā sporta tērpā un tīros, tikai sportam paredzētos apavos.

Stundā

12. Stundu laikā skolēns atrodas mācību vietā.

13. Uz sola skolēns novieto dienasgrāmatu un piederumus tikai kārtējai mācību stundai.

14. Dienasgrāmatu skolēns uzrāda pēc skolotāja pieprasījuma.

15. Skolēns lietderīgi izmanto katru minūti, nenodarbojas ar blakus lietām un liekām sarunām, netraucē darbu stundā.

16. Stundas laikā gaitēnos un citur nav pieļaujama skaļa mūzika un troksnis, kas traucē mācību darbu pārējiem.

17. Sporta un ritmikas stundās nevingrotāji atrodas kopā ar savu klasi un izpilda skolotāja norādījumus.

18. Skolēns, kurš nevar piedalīties kādā stundā veselības traucējumu dēļ, uzrāda medicīnas darbinieka zīmi priekšmeta skolotājam un pēc tam to atdod klases audzinātājam.

19. Mobilais tālrunis ir izslēgts vai uzstādīts klusuma režīmā un

atrodas somā vai kabatā. Mūzikas atskaņošanas ierīces ir izslēgtas un atrodas somā.

20. Beidzoties stundai, skolēns sakārto savu darba vietu un klasi atstāj tikai pēc skolotāja norādījuma.

Starpbrīžos

21. Skolas administrācija lemj par skolas durvju slēgšanu un skolēnu uzturēšanos skolas iekšējā pagalmā, pie parādes durvīm atbilstoši skolēnu drošības nodrošināšanai.

22. Skolēns ievēro tīrību un kārtību skolas telpās un gaitēnos.

23. Tualetēs skolēni ievēro higiēnas prasības un kārtību.

24. Aizliegts bojāt apstādījumus.

Skolas ēdnīcā

25. Skolēns uzvedas kulturāli, ievēro rindas kārtību, iepērkoties kafējnīcā.

26. 1. – 12. klases skolēni pusdieno, veicot avansa maksājumu par norādīto periodu (parasti piecas dienas). Ir iespējams ēdienu izvēlēties kafējnīcā un norēķināties uz vietas.

27. Līdzī paņemtās pusdienas skolēns dodas ēst uz skolas ēdnīcu vai ar skolotāja atļauju klasē.

28. Skolas gaitēnos ēst aizliegts.

29. Slimības gadījumā skolēns atsauc pusdienas uz konkrēto dienu līdz plkst. 8.00 (klases audzinātājam vai sekretārei telefoniski vai mutiski).

Klases vakari

30. Klases vakaru ieteicams rīkot pirmdienas – piektdienai līdz plkst. 20.00.

31. Klases vakars notiek tikai klases audzinātāja vai cita atbildīgā pedagoga klātbūtnē.

32. Klases vakara dalībnieki uzturas tikai klases vakara norises telpā.

Skolas pasākumi

33. Sarikojumu skolēns apmeklē pasākumam atbilstošā apģērbā.

34. Svinīgajos pasākumos un valsts svētkos (1. septembris, 18. novembris, Ziemassvētki, Žetonu vakars, pēdējais zvans, izlaidums) skolēns ierodas svētku tērpā.

Noteikumi par stundu kavējumiem

35. Kavētajam ir pienākums pēc ierašanās skolā nekavējoši uzrādīt kavējumus attaisnojošu zīmi klases audzinātājam.

36. Kavējums nav attaisnojums mācību vielas neapgūšanai.

37. Kavējumi, kuru attaisnojums nav apliecināts ar kavējumu zīmi trīs dienu laikā, uzskatīti kā neatņemti. Kavējumi, kas saistīti ar piedalīšanos skolas atbalstītajos pasākumos, uzskatīti par attaisnotiem bez kavējumu zīmes.

38. Ja skolēns neattaisnoti kavējis

38.1. pamatskolas klasēs:

* 1 – 5 mācību stundas skolēns raksta paskaidrojumu, un vecāki saņem ziņojumu (telefoniski vai rakstiski);

* 6 – 10 mācību stundas skolēns un vecāki saņem rakstisku brīdinājumu;

* vairāk par 10 stundām – jāierodas ar vecākiem uz skolas administrācijas sanākumi pēc aicinājuma;

* atkārtoti kavētu stundu gadījumā skolas administrācija rakstiski informē policijas nodaļu.

38.2. vidusskolas klasēs:

* par katru neattaisnoti kavētu stundu skolēns raksta paskaidrojumu klases audzinātājam;

* par trīs neattaisnoti kavētām mācību stundām semestrī vidusskolēns un vecāki saņem rakstisku brīdinājumu;

* par septiņām neattaisnoti kavētām mācību stundām semestrī vidusskolēns tiek atskaitīts no skolas.

39. Ja bērns slimības vai kādu citu nopietnu apstākļu dēļ ilgstoši nevar apmeklēt skolu, vecākiem ir pienākums par to informēt klases audzinātāju.

40. Ja vecāki lūdz attaisnot kavējumus mājas apstākļu dēļ, tad vecāki zīmē norāda kavējuma iemeslu.

41. Semestrī drīkst būt ne vairāk kā trīs vecāku zīmes par īslaicīgu kavējumu līdz trim dienām (izņemot kavējumus īpašu apstākļu dēļ).

Pretējā gadījumā skolēns iesniedz ārsta izziņu.

Pārkāpumu izskatīšanas kārtība

42. Par skolēna nopietnu pārkāpumu skolotājs sastāda ziņojumu.

43. Par notikušo skolotājs informē klases audzinātāju, kurš noskaidro ziņojumā norādītus apstākļus un ziņo vecākiem. Audzinātāja prombūtnes laikā to dara dežuradministrators.

44. Starpgadījumus, kas radušies stundu laikā, risina attiecīgā priekšmeta skolotājs.

45. Administrācija kopā ar klases audzinātāju (priekšmeta skolotāju) divu dienu laikā izskata ziņojumā norādītos apstākļus un pieņem lēmumu tālākai darbībai.

46. Atkarībā no pārkāpuma rakstura un sistemātiskuma tālākās darbības var būt:

46.1. mutisks skolotāja aizrādījums,

46.2. pārrunas ar skolotāju,

46.3. pārrunas ar klases audzinātāju,

46.4. pārrunas ar administrāciju,

46.5. vecāku uzaicināšana uz skolu,

46.6. jautājuma izskatīšana skolēnu pašpārvaldes sēdē,

46.7. jautājuma izskatīšana skolas padomē.

47. Par skolas iekšējās kārtības noteikumu pārkāpumiem skolēnam piemērojami šādi sodi:

47.1. piezīme,

47.2. rājiens,

47.3. izslēgšana no skolas.

48. Ja fiksēti vairāk nekā divi viena veida pārkāpumi (rupju iekšējās kārtības noteikumu pārkāpumu gadījumā – arī pēc pirmā vai otrā pārkāpuma) materiāli par pārkāpumiem tiek nodoti attiecīgajām institūcijām (pašvaldības administratīvajai komisijai, bāriņtiesai, policijai).

Ar pilno variantu var iepazīties Mārupes vidusskolas mājas lapā: www.marupe.edu.lv.

Instrukcija "Kārtība bērnu uzņemšanai 1. klasē Mārupes pašvaldības vispārējās izglītības iestādēs"**1. Vispārīgie noteikumi**

1.1. Vecāki (aizbildņi) piesaka bērnu mācībām Mārupes pašvaldības vispārējās izglītības iestādēs (turpmāk tekstā – izglītības iestādes) 1. klasē tajā kalendārajā gadā, kad bērnam aprit septiņi gadi.

1.2. Bērnam tiek nodrošināta izglītības programmas apguve vienā no Mārupes pašvaldības vispārējās izglītības iestādēm.

1.3. Atkarībā no veselības stāvokļa un psiholoģiskās sagatavotības izglītojamais (turpmāk – bērns) var sākt pamatizglītības ieguvu gadu agrāk vai gadu vēlāk saskaņā ar vecāku (aizbildņu) vēlmēm un ārstu komisijas atzinumu (medicīniskā izziņa 026/u).

1.4. Pēc vecāku (aizbildņu), izglītības iestādes, Rīgas rajona pedagogiski medicīniskās komisijas atzinuma, pamatojoties uz ārstu komisijas atzinumu (medicīniskā izziņa 026/u), bērns 1. klasē var

mācīties mājācībā šādos gadījumos:

1.4.1. bērns ar grūtībām iekļaujas kolektīvā;

1.4.2. bērnam ir slikts veselības stāvoklis;

1.4.3. bērnam nepieciešami īpaši apstākļi, kurus izglītības iestāde nevar nodrošināt.

1.5. Ja īpašu apstākļu dēļ bērns nav uzsācis mācības vecumā, kurā jāuzsāk pamatizglītības programmas apguve saskaņā ar Vispārējās izglītības likumu un šo kārtību, jautājumu par viņa izglītošanu pēc saskaņošanas ar vecākiem (aizbildņiem) izlemj Mārupes pagasta padome.

1.6. Uzņemot bērnus 1. klasē, izglītības iestādēs nav atļauts rīkot iestājpārbaudījumus.

1.7. Vispārējās izglītības iestādes direktoram, komplektējot 1. klases, jāievēro Izglītības likums, Vispārējās izglītības likums un citi spēkā esošie normatīvie akti.

2. Bērna uzņemšana pašvaldības izglītības iestādē

2.1. Bērna pieteikšana izglītības iestādē notiek katru gadu no 15. janvāra līdz 31. martam.

2.2. Komplektējot 1. klasi:

2.2.1. jāuzņem bērni, kuri ir deklarēti Mārupes pagasta pašvaldības administratīvajā teritorijā;

2.2.2. jāuzņem bērni, kuriem šajā izglītības iestādē mācās brāļi vai māsas;

2.2.3. jāuzņem bērni, kuriem vecāki strādā Mārupes pašvaldības iestādēs;

2.2.4. ja ir brīvas vietas, tad izglītības iestādē var uzņemt bērnus, kuriem dzīvesvieta nav deklarēta Mārupes pagasta pašvaldības administratīvajā teritorijā.

2.3. Mārupes pašvaldības vispārējās izglītības iestāžu 1. klases bērnu skaits tiek noteikts 28.

2.4. Piesakot bērnu uzņemšanai 1. klasē, vecāki (aizbildņi):

2.4.1. aizpilda izglītības iestādes direktoram adresētu iesniegumu (uz skolas veidlapas);

2.4.2. uzrāda bērna dzimšanas apliecību (oriģinālu);

2.4.3. uzrāda bērna dzīvesvietas deklarēšanas izziņu (oriģinālu), ja bērns nav deklarēts Mārupes pagasta administratīvajā teritorijā.

2.5. Izglītības iestādes direktors vai pilnvarots darbinieks iesniedzēja klātbūtnē reģistrē iesniegumu.

2.6. Izglītības iestāde 10 dienu laikā (pēc 1. aprīļa) rakstiski paziņo vecākiem (aizbildņiem) par bērna uzņemšanu vai par atteikumu uzņemt izglītības iestādē.

2.7. 1. klasē bērns tiek ieskaitīts, kad vecāks (aizbildnis) pēc rakstiska paziņojuma saņemšanas par bērna uzņemšanu izglītības iestādē līdz 30. jūnijam iesniedzis šādus dokumentus:

2.7.1. medicīnisko karti 026/u;

2.7.2. izrakstu no ambulatorās slimnieka medicīnas kartes 027/u par

iepriekš izdarītām profilaktiskajām vakcinācijām;

2.7.3. izziņu par apmeklēto izglītības programmu piecus un sešus gadus veco bērnu obligātajā sagatavošanā. Ja minētā programma apgūta ģimenē – vecāku rakstisks iesniegums;

2.7.4. skolēnu apliecība (zilā krāsā) un divas fotogrāfijas (3x4cm).

2.8. Bērnu uzņemšanu izglītības iestādē ne vēlāk kā līdz 31. augustam noformē ar izglītības iestādes direktora rīkojumu.

2.9. Izglītības iestādes administrācija divu nedēļu laikā pēc izglītojamā uzņemšanas izdara ierakstu par izglītojamo elektroniskajā datu bāzē (LISS).

2.10. Izglītības iestādei trīs dienu laikā pēc bērna iestāšanās izglītības iestādē vai izstāšanās no tās jāveic nepieciešamās izmaiņas LIIS datu bāzē.

Padomes priekšsēdētāja Līga Kadiģe

Daiļlasītāju konkurss "Zvirbulis 2006"

Lai veicinātu skolēnu pašapziņas veidošanos, attīstītu spējas iejusties daiļdarba tēlos, trenētu atmiņu, pilnveidotu izteiksmīgas runas kultūru un skatuves runas iemaņas, 13. decembrī Jaunmārupes sākumskolā norisinājās skolēnu skatuves runas konkurss "Zvirbulis 2006".

Konkursā, kura pirmā kārtā notika klasēs, varēja piedalīties visi skolēni. Klases audzinātāja un bērni izvērtēja un izvirzīja konkursa finālam labākos daiļlasītājus no katras klases – pavisam kopā 21 dalībnieku (no 1.a klases – piecus,

no 1.b klases – četrus, no 2.a klases – sešus, no 2.b klases – sešus). Ikviens dalībnieks izlozēja savu kārtas numuru un tādā secībā arī uzstājās.

Žūrija vērtēja katra bērna individuālo sniegumu. Apkopojot punktus pēc nolikumā paredzētajiem vērtēšanas kritērijiem, 1. vietu ieguva 1.b klases skolniece Marta Nikola Zīle (dzejolis "Baltā cepure"), 2. vietu – 2.a klases audzēkne Patrīcija Lidere (M. Jākobsons "Rūķu ziemas prieki"), 3. vietu – 2.a klases pārstāve Alise Linda Viļuma (M. Cielēna "Ceļā

uz Ziemassvētkiem"). Atzinības rakstus saņēma Agnese Reveliņa, Annija Hanzovska, Emīlija Tamane, Monta Bubuče.

Paldies visiem, kuri atbalstīja savus bērnus un palīdzēja sagatavoties konkursam, jo galvenais ir viņu gūtā pieredze, uzstājoties uz skatuves, komunicēšanās spējas un pašapziņas veidošanās, skatuves runas iemaņu apgūšana.

21. decembrī skolā notika Ziemassvētku ieskaņas koncerts "Baltā ziema", kurā ar savu sniegumu visus priecēja arī konkursa uzvarētāji.

Ziemassvētku atklātņu izstāde

Simtiem Ziemassvētku apsveikumu rotāja sākumskolas vestibulu.

Neskatoties uz to, ka šogad Sniega māte aizkavējusies un piemirsusi sapurināt savus spilventiņus, Jaunmārupes sākumskolā jūtama gatavība sagaidīt ziemu un Ziemassvētkus.

Bērnu darbi priecē gan skolas gaitēņos, gan vestibilos. Krāsainību, daudzveidību, prieku un Ziemassvētku noskaņu ienes Ziemassvētku atklātņu izstāde

mācību iestādes vestibilā. Tā izveidota ar skolēnu vecāku un darbinieku palīdzību, kuri atsaucās uz aicinājumu atnest no mājām atklātnes gan no senākiem laikiem, gan no mūsdienām. Vairāk nekā 100 atklātņu ir no skolotājas L. Lazdas personīgās atklātņu kolekcijas.

Iepazīstam mūsu latviešu mākslinieku veidotās un zīmētās

atklātnes – prieku un jautrību ienes mākslinieces un rakstnieces M. Stārstes veidotās, no kurām mums pretī raugās gan rūķis Knīpucis, gan burtu meitiņa un mazās sniegpārslīņas ar saviem draugiem – meža zvēriem. Neizpaliek arī muzikālās atklātnes, kuras atverot var sadzirdēt Ziemassvētku zvanus un dziesmas.

Dažādas jaukas idejas no ierosmes varam smelties no pašu gatavotām Ziemassvētku atklātnēm, kuras iepriecina ar bagātu izdomu un māksliniecisko noformējumu. Atklātnes, kurās redzamama ziemas noskaņa, palīdz mums kavēties atmiņās par balto gadalaiku un sniegu, kas šogad ir aizkavējies. Izstādes mērķis – parādīt daudzveidību, skaistumu, mīlumu un prieku, ko izstaro, sniedz un rada senas un aizmirstas Ziemassvētku atklātnes – ir piepildījies.

Baltu sniegu un baltas dienas, veselību, satīcību un mīlestību visiem, visiem Ziemassvētkos un jaunajā gadā!

Jaunmārupes sākumskolas bibliotekāre Zinaīda Spāde

Deju Rondo 2006

Decembrī Rīgas Hanzas vidusskolas sporta kompleksa zālē tradicionālajās starptautiskajās sporta deju sacensībās "Rondo 2006" bērnu iesācēju grupā piedalījās arī trīs pāri no Jaunmārupes. Jaunmārupes sākumskolā bērnu audzinātāja un sākumskolas bērni var apgūt sporta dejas "Rihtera deju skolas" pasniedzēja Roberta Nemiro vadībā, kurš ir 2003. gada valsts čempions 10 dejās.

Šajās sacensībās bērniem tiek piešķirta 1. un 2. vieta, lai maziem deju entuziastiem neradītu sarūgtinājumu par ne tik veiksmīgu rezultātu. Tajās startēja labākie Jaunmārupes pāri: 1. klašu grupā (kopā vairāk nekā 30 pāru) Elizabete Anna Kristapsone un Bruno Brikmanis ieguva 1. vietu, 2. klašu grupā (vairāk nekā 20 pāru konkurencē) Patrīcija Lidere un Kārlis Belousovs – 1. vietu, Monta

Bubuče un Rihards Belousovs – 2. vietu.

Vēlam jaunajiem dejojājiem veiksmīgus turpmākos startus!

No kreisās: Elizabete Anna Kristapsone un Bruno Brikmanis, Patrīcija Lidere un Kārlis Belousovs, Monta Bubuče un Rihards Belousovs, aiz viņiem – Roberts Nemiro.

Rīgas rajona policijas pārvalde informē

Novembrī Mārupes pagastā reģistrēti 107 krimināla rakstura notikumi, no kuriem divi noziedzīgi nodarījumi pret personas veselību, 28 noziegumi pret personas īpašumu (no tiem viena laupīšana), 17 ceļu satiksmes negadījumi (viens ar cietušajiem), viens ugunsgrēks, mantu un dokumentu atrašana lidostā "Rīga" 36 gadījumos.

☒ Novembra sākumā no "Toyota Wess motors" autostāvvietas tika nozagta 1993. gada ražojuma automašīna "Nissan Primera" tumši sarkanā krāsā ar Itālijas valsts numura zīmi.

☒ 3. novembrī Skultē, veicot pārbaudi pārtikas veikalā, konstatēta kases operāciju uzskaites noteikumu neievērošana.

☒ No 3. līdz 9. novembrim Mārupē, Daugavas iela ielu krustojumā, tika nozagtas ceļu zīmes. Sākotnējais materiālais zaudējums virs 400 latiem.

☒ Naktī no 5. uz 6. novembri Skultē, brīvi pieklūstot, no mājas pagalma nozagta automašīna "Audi A6".

☒ 6. novembra naktī Mārupē, Lielā ielā, trīs pagaidām nenoskaidrotas personas apsargājamā objektā sasēja apsargu un nozaga viņam piederošas mantas.

☒ 6. novembrī Priekškalnos nozagti vārtiņi un kanalizācijas lūkas vāki.

☒ No 6. uz 7. novembri Jaunmārupē, Mazcenu alejā, nenoskaidrotas personas noskrūvēja un nozaga automašīnas "Audi A8" četrus riteņus ar lietajiem diskus.

☒ 8. novembrī lidostā "Rīga" 1975. gadā dzimis vīrietis, atrodies reisa lidmašīnas salonā, apvainojot uzmācās stjuartei.

☒ No 8. uz 9. novembri Jaunmārupē, Mazcenu alejā, brīvi pieklūstot, no transportlīdzekļa "Audi 80" nozagtas divas riepas ar diskus.

☒ No 9. uz 10. novembri Mārupē, Silaputniņos, nozagti elektrolīnijas gaisa vadi.

☒ 10. novembrī lidostas autostāvvietā vīrietis konstatējis skrāpējumus savai automašīnai "Lexus IS 200". Atteikts uzsākt kriminālprocesu.

☒ 12. novembra vakarā Jaunmārupē, Ošu ielā, brīvi pieklūstot no ielas, nozagta 1984. gada izlaiduma automašīna "VW Golf".

☒ 13. novembrī Mārupē, Daugavas un Lilijas ielas krustojumā, 1971. gadā dzimis vīrietis, vadot transportlīdzekli "Citroen C5" un izbraucot no mazāk svarīga ceļa uz galveno ceļu, izraisīja sadursmi ar automašīnu "VW Passat".

☒ 14. novembrī Olaines policijas iecirknī saņemts iesniegums, ka 29. oktobrī Jaunmārupē, Mazcenu

alejā, pie dzīvokļa durvīm 1963. gadā dzimušu vīrieti piekāvis pagaidām nenoskaidrots indivīds.

☒ 16. novembrī Mārupē, Lībiešu ielā, pagaidām nenoskaidrota persona, izsitot mājas logu, iekļuva mājā un nozaga rokassomiņu ar dokumentiem un naudu. Sākotnējais zaudējums ap 300 latiem.

☒ 17. novembrī transportlīdzeklis "Volvo b12", izbraucot no lidostas teritorijas, pie astotā posteņa izvēlējās neatbilstošu intervālu, kā rezultātā uzbrauca spogulim, kas atrodas pie sarga telpas, bojājot to.

☒ No 17. uz 18. novembri Jaunmārupē, Mazcenu alejā, mājas pagalmā nenoskaidrota persona no automašīnas "Jeep Grand Cherokee" noņēma četrus riteņus.

☒ Valsts svētku brīvdienās Mārupē, Plienčiema ielā, uzlauzot celtnieku vagoniņa logu, nozagti dažādi elektroinstrumenti un elektroinstalācijas piederumi.

☒ 19. novembrī Jaunmārupē, Mazcenu alejā, pagaidām nenoskaidrotas personas, izurbjot dzīvokļa balkona pakētdurvīm caurumu (pirmais stāvs), iekļuva dzīvoklī un to apzaga. Zaudējums un lietas apstākļi tiek noskaidroti.

☒ 20. novembrī Jaunmārupē, Mazcenu alejā, dega vieglā automašīna, transportlīdzekļa reģistrācijas numurs un īpašnieks tiek noskaidrots.

☒ 20. novembrī Mārupē, Daugavas ielā, transportlīdzeklis "Opel Vectra" uzbrauca stāvošai automašīnai "MAN".

☒ 22. novembrī lidostas "Rīga" termināla sterilās zonas tualetē atrasts 1977. gadā dzimuša vīriša liķis ar asfiksijas (pakāršanās) pazīmēm.

☒ 22. novembrī vecās Jelgavas šosejas 1. kilometrā automašīna "Subaru Forester", veicot kreisā pagrieziena manevru, izraisīja sadursmi ar transportlīdzekli "Honda Civic", kas veica apdzīšanas manevru.

☒ 26. novembrī Mārupē, Zeltiņu ielā, 1962. gadā dzimušam vīrietim kājā iekoda kaimiņu suns.

☒ 29. novembrī Jaunmārupē, Mazcenu alejā, brīvi pieklūstot, no mājas pagalma nozagta automašīna "Audi A6 Avant", 1998. gada izlaidums, pelēkā krāsā.

☒ 30. novembrī Mārupes jaunceltņu kompleksā no neaizslēgtas automašīnas "MAZ" nozagta soma ar dokumentiem un nauda.

Rīgas rajona policijas pārvaldes priekšnieka palīdzē Inita Dzelme

Rīgas rajona policijas pārvaldes uzticības telefons 7219799 (autoatbildētājs)

Laikraksts "Mārupes Vēstis".

Reg. Nr. 000702131. Iznāk vienu reizi mēnesī.

Tirāža – 4200 eksemplāru. Bezmaksas.

Adrese: Daugavas iela 29, Mārupe, Rīgas rajons, LV-2167.

Redaktore Zanda Melkina.

Tālrunis 7149868, fakss 7149858, e-pasts: marupe@marupe.lv